

РЕШЕНИЕ № 165

гр.Перник, 14.10.2010г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на двадесети септември две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

При участието на секретар: Т.М.

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 109 по описа за 2010г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК, във вр. с чл.9 б, ал.3 от Закона за местните данъци и такси.

Образувано е по жалба на „Заваръчни машини“ АД, с ЕИК 113001231, със седалище и адрес на управление: гр.Перник, ул. "*****" а, представлявано от изпълнителния директор К.С.К., против Акт за установяване на задължение за такса битови отпадъци № 4 от 18.02.2010 г., издаден от кмета на община Перник.

С оспорвания акт са определени задължения на жалбоподателя по ЗМДТ и ЗЛДТДПДВ както следва: за такса битови отпадъци за периода 01.01.2004 г. - 31.12.2008 в размер на 16443,89 лв. и дължима лихва за периода 01.01.2004 г. - 29.01.2010 г. в размер 4750,36 лв. Искане за обявяване на нищожността на обжалвания акт и алтернативно отмяната му като незаконосъобразен на основание чл.146, ал.3 и 4. Твърди се, че общината не предоставя на жалбоподателя услугите сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци в депа и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Жалбоподателят претендира присъждането на съдебни и деловодни разноски. Жалбата се поддържа в съдебно заседание от процесуалния представител на жалбоподателя.

Ответникът по жалбата - кмет на община Перник, чрез упълномощения си процесуален представител заявява становище за

неоснователност и недоказаност на жалбата. Моли съда да я остави без уважение като присъди направените по делото разноски.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

По допустимостта на жалбата.

Същата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна и е процесуално допустима.

От събраните по делото доказателства от фактическа страна се установи следното:

Административното производство по издаване на обжалвания акт е започнало със заповед № 283/10.02.2010 г. на кмета на община Перник. Възложената с тази заповед проверка е за установяване на задълженията на „Заваръчни машини“, произтичащи от такса битови отпадъци за периода 01.01.2004г.-31.12.2008 г. За образуваното административно производство дружеството е уведомено с писмо, изх.№ Ю/ММО-74 от 10.02.2010г.год., надлежно връчено на 11.02.2010г.

След приключване на проверката кметът на община Перник, на основание чл.9б от ЗМДТ издава обжалвания Акт за установяване на задължение за такса битови отпадъци /АУЗТБО/№ 4/18..02.2010 год., с който за жалбоподателя са установени задължения за такса битови отпадъци за периода 01.01.2004 - 31.12.2008г., в размер на 35864.09 лв. и лихва за периода 01.01.2004г.-29.01.2010г. в размер на 11 210.70 лв.От така определения общ размер на задължението 47074.79лв., жалбоподателя е внесъл за ТБО- сумата в размер на 19420.20лв.и лихви в размер на сумата 6460.34лв., определени му с издаден и влязъл в сила АУЗТБО № 17.от 02.05.2007г. Оставащите дължими суми са съответно 16443.89лв. за ТБО и 4750.36 лв. лихви. За да установи този размер административният орган се е позовал на подадените от дружеството - жалбоподател декларации по чл.17 от ЗМДТ, както следва: вх.№ М0000166 от 28.01.2000г. за недвижим имот с адрес гр. Перник,ул. „Пирин“ № 12 за земя и сгради, с отчетна стойност 516666.35 лв.; вх. № Ж0000166/28.012000г., за недвижим имот гр. Перник,ул."Пирин" № 12А ,представляващ жилище, придобито с Акта за държавна частна собственост № 211/14.03.1997г. и вх. № 42/092004г. за недвижим имот гр. Перник,кв. Изток, земя , продаден с НА № 95/16.06.2006г., за което обстоятелство жалбоподателя е подал декларация по чл.17 ЗМДТ ,вх. № 615 от 06.10.2006г. и партията е закрыта. В мотивите е посочено, че от жалбоподателя не е подавана декларация по чл.17 от ЗМДТ за

настъпилата промяна на отчетната стойност във връзка с извършен ремонт през 2005г, в размер на 70 377.36лв. и 543942.50лв - през 2006г. на производствена административна сграда, находяща се в гр. Перник ,ул.Пирин.№12А, осчетоводен към 31.12.2006г., който имот първоначално е деклариран от жалбоподателя с декларация по чл.17 ,вх. № М0000166/28.01.2000г. Тази дължима такса битови отпадъци е доначислена, от административния орган,считано от 01.01.2007г.

Констатирано е също,че с подадената декларация, вх. № М0000166/28.01.2000г. дружеството не е декларирало и земи , именно заводски двор, двор вътр.укр, двор в склад гп, двор пред опаковачен цех, двор между основни цехове двор към ЕМУ двор пред стол, на обща отчетна стойност 20076.34лв., както и подобренията върху земята с отчетна стойност 13735.51лв., представляващи подпорна стена бетонна ограда на завода и кът за отдих. Дължимата такса за битови отпадъци и съответните лихви са доначислени с обжалвания акт ,считано от 01.01.2004г. По делото е изслушана съдебнотехническа експертиза , неоспорена от страните, от която се установи, ч е земите описани в раздел 11.1 Б в обжалвания акт, попадат в площта на УПИ IV в кв. 344 по плана на гр. Перник - Пригаров район делия с площ от 13 ВООкв.м., при граници от изток-улица „Шипка" с т.с. 246-270,от запад- ул. „Бабуна" с о.с. 248-248а и УПИ III ,отреден за „Гаражи" от север - ул."Пирин" с о.т. 248а-200-201-246 и от юг-ул. „Дъга" с о.т. 267-268-270. Имотът е описан в АДС/частна/ № 211 от 14.03.1997г. и е включен в капитала на търговското дружество „Заваръчни машини" ЕАД, на основание заповед № РД-17-240/95г. на Министъра на промишлеността, и Решение № 1333/21.11.1995г. на ПОС. Земите са включени в счетоводна сметка 203/сгради/, представляват пространства пред отделните производствени административни и обслужващи сгради ,като няма данни за площите на дворовете.

За процесния период размерът на таксата за битови отпадъци е определяна съгласно изискванията на чл.62 и 66 от Закона за местните данъци и такси годишно за всяка услуга поотделно с решения на Общинския съвет-гр.Перник както следва: № 11 от 22.12.2003 г.;№ 208 от 22.12.2004 г.;№ 411/26.01.2006 г.;№ 600 от 25.01.2007 г.,изм.с решение № 625 от 31.01.2007 г., № 57 от 07.02.2008 г.,след приемане на съответната план-сметка. В съответствие с изискванията на чл.63,ал.2 ЗМДТ границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл. 62 в съответния район, както и честотата на сметоизвозване са определени със заповеди на кмета на общината №1635 от 29.1.2003 г.; № 1710 от

29.10.2004 г.; № 1881 от 28.10.2005 г.; № 2172 от 30.10.2006 г. и № 2448 от 30.10.2007 г. От горните доказателства по безспорен начин се установява, че терена на дружеството-жалбоподател попада в териториите, в които общината предоставя и трите вида услуги по чл.62 ЗМДТ. По делото са представени графиците за събиране и извозване на отпадъците за 2009 г. и 2010 г. от „Стройинженеринг-94" ЕООД, с което дружество общината е сключила договор от 26.09.2005 г. за възлагане на обществена поръчка за сметосъбиране и сметоизвозване/гретиране на битови отпадъци и почистване - лятно и зимно, на уличната мрежа. Тези графици обаче обхващат период извън процесния, поради съдът ги намира за неотносими към настоящия спор. От представените обаче дневни отчети за извършената работа от „Стройинженеринг-94" ЕООД се установява, че през 2007 г. машините на дружеството за събиране на отпадъците са обслужили 6 пъти ул. "Пирин", където е главният вход на завода - на 20.01.2007 г., 01.02.2007 г., 12.03.2007 г., 03.03.2007 г., 08.05.2007 г. и 08.06.2007 г., а през 2008 г. също 6 пъти - 26.01.2008 г., 09.03.2008 г., 19.09.2008 г., 25.10.2008 г., 12.11.2008 г. и 10.12.2008 г. От тези дневни отчети се установява също така, че през 2008 г. машините за сметосъбиране и сметоизвозване са обслужили 11 пъти ул. „Бабуна", където е входа за задния двор на жалбоподателя - 15.01.2008 г., 11.02.2008 г., 04.03.2008 г., 09.03.2008 г., 12.04.2008 г., 29.04.2008 г., 11.05.2008 г., 26.07.2008 г., 06.08.2008 г., 24.08.2008 г. и 22.12.2008 г. За останалите години от процесния период обаче не са представени доказателства, установяващи извършването на сметоизвозването и сметосъбирането на територията на жалбоподателя.

Въз основа на гореописаната фактическа обстановка следва да бъдат направени следните правни изводи.

По релевирания довод за нищожност на издадения акт, поради нарушение на материалния закон, съдът намира, че актът е издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия. Съгласно чл.9б, ал.2 от ЗМДТ вземанията от такси се установяват с акт на кмета на общината по реда на АПК. Областният управител не е оправомощен да издава АУЗТБО и не може да бъде споделено направеното тълкуване на разпоредбите на чл.99 във връзка с чл.94 ал.4 от АПК, Обжалването на издаденият акт за установяване на задължения за такса битови отпадъци не подлежи на оспорване по административен ред, безспорно същия се оспорва направо пред съда по реда на АПК.

Оспореният акт за установяване на общински вземания от местни такси обхваща периода от 01.01.2004 г. до 31.12.2008 г. Съгласно чл. 162, ал. 2, т.3 от ДОПК публични са държавните и общинските вземания за държавни и общински такси, установени по основание със закон. Следователно вземанията за такси битови отпадъци се явяват публични задължения. А според чл.171,ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок; считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Възражението на жалбоподателя за изтекла давност е частично основателно. За вземанията за такса битови отпадъци за 2004 г. давностният срок е изтекъл на 01.01.2009 г., а оспореният акт е издаден на 18.02.2010 г. Съдът не споделя довода на жалбоподателя за изтекла давност и за вземанията за 2005 г.дъй като давностният срок за тези вземания изтича на 01.01.2011 г.,т.е. след издаването на оспорения акт.

В тежест на административния орган е да докаже, че действително е предоставил услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци в депа и поддържане чистотата на територии за обществено ползване. Таксата за сметосъбиране и сметоизвозване е вид финансово вземане, чието заплащане се дължи единствено при наличието на реално извършена услуга. В настоящето производство ответникът не представи доказателства, че в района, където се намира имота, са разположени съдове за събиране на твърди битови отпадъци. От представеното удостоверение без дата и номер не може да се направи извод в тази насока, тъй като закупуването и поставянето на съдовете за събиране на отпадъци съгласно сключения договор е задължение на „Стройинженеринг-94“ЕООД и не става ясно въз основа на какви доказателства е издадено това удостоверение. Не е достатъчно само да бъде доказано, че територията се обслужва от съответните машини на фирмата-оператор по сметосъбирането и сметоизвозването, необходимо е ответникът да докаже, че на жалбоподателя са предоставени съответните съдове,дъй като в жалбата има твърдение,че „Заваръчни машини" АД самостоятелно и за своя сметка извършва сметосъбирането и сметоизвозването на територията си.

Неправилен е изводът на административния орган в т.1 -Б от оспорения акт, че дружеството води земи, които не са декларирани съгласно изискванията на чл.17 ЗМДТ. По делото бе изслушана и приета техническа експертиза, която установява,че земите, посочени в т.1 -Б на

оспорения административен акт попадат в УПИ 1У, в кв.344 по плана на гр.Перник, който имот е описан и в Акт за държавна собственост № 211 от 14.03.1997 г. Всъщност тези описани допълнително от административния орган земи-дворове, са пространства пред отделните производствени административни и обслужващи сгради вътре в самата територия на завода, която територия надлежно е декларирана и за процесния период не е претърпяла промени.

В точки 1.1.2 и 1.1.3. от оспорения акт са изчислени дължимите ТБО за два недвижими имота. Не става ясно обаче, за кои години административният орган е приел, че се дължат тези такси. Сумата е дадена общо за всеки имот, следователно може да се презумира, че се касае за целия процесен период от 01.01.2004 г. до 31.12.2008 г., но в самият акт обаче има твърдение, че вторият недвижим имот е продаден на 16.06.2006 г., което е с близо година половина преди крайната дата на ревизионния период и след продажбата таксата ТБО не се дължи от стария собственик.

Административният орган е установил, че за през процесния период са извършени разходи за ремонт на производствено-административната сграда и въз основа на стойността на тези ремонтни дейности е изменил размера на ТБО. В оспореният акт обаче не е посочено с какъв размер се е увеличила отчетната стойност на сградата след ремонта за да се установи дали правилно е начислена таксата за битови отпадъци.

Съгласно чл.62 ЗМДТ за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битови отпадъци, както и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, се заплаща такса, размерът на която се определя по реда на чл.66 ЗМДТ поотделно за всяка услуга - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност. Съдът не споделя довода на жалбоподателя, че не са били предоставени услугите обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. От представените доказателства по категоричен начин се установява, че общината има изградено депо за отпадъците, а принадлежността на завода към територията, за която

има заповед на кмета на общината за поддържане чистотата на местата за обществено ползване е достатъчно основание за дължимостта на такса за този вид услуга. В обжалваният акт обаче липсва разграничение на видовете услуги, за които се дължат суми, включени в общия размер на таксата за битови отпадъци за съответната година, което опорочава формата на административния акт. Правилната преценка за кои видове услуги по чл.62 ЗМДТ дали изобщо се дължат такси и в какъв размер може да бъде направена само при разграничаване на съответните суми по видове услуги в обжалваното съобщение. Като не е сторил това административният орган е издал незаконосъобразен индивидуален административен акт, който следва да бъде отменен и преписката се изпрати на административния орган за произнасяне при съобразяване на задължителните указания по-горе по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на делото и във връзка с искането за присъждане на разноски, на основание чл.143 ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат направените разноски в производството, които следва да се присъдят с решението.

Мотивиран така Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на задължение за такса битови отпадъци № 4 от 18.02.2010 г., издаден от кмета на община Перник.

ВРЪЩА преписката на кмета на община Перник за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА община Перник да заплати на „Заваръчни машини“ АД, с ЕИК 113001231, със седалище и адрес на управление: гр.Перник, ул. "Пирин", № 12 а, сумата в размер на 315 /триста и петнадесет/ лева, направени по делото разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните. Препис от съдебния акт да се изпрати на страните .

СЪДИЯ: /П/

